

Magisk konsert i Stallhalla

med Tonfallet och Projektkören

Andra helgen i augusti deltog ett gäng från sånggruppen Tonfallet ännu en gång i Ålands projektkörs produktion "A Tribute to Queen". Det blev den elffte konserten med samma tema. Samarbetet med projektkören startade för sju år sen när den åländska kören, under ledning av dirigenten och sångerskan Johanna Grüssner, sökte en samarbetspartner för sin produktion av Duke Ellingtons Sacred Mass. Då deltog hela kören Tonfallet, med sin dirigent Jan Holmgård i spetsen, och konserterna gav mersmak. Under lite fritt spånande började tanken gro på att man kunde dra igång ett Queenprojekt. Från början var tanken också att Holmgård skulle skriva en del av arrangemangen och projektkören skulle delta med arrangemang av egna förmågor. Men projektet svällde ut mer och mer, och involverade till slut även Mikael Ottoson från Sverige och gänget från Cirkus i Stockholm och deras show "We Will Rock You".

Eftersom Ottoson redan arrangerat många av Queens bästa hits för kör och orkester blev det till slut mest hans arrangemang som användes, men några av Holmgårds arrangemang fanns ännu med och var ännu i år ett av de mäktigaste inslagen i showen.

Ingen trodde väl att det skulle bli så många konserter som det blev. Det var fem år sen det senast begav sig. Men på allmänhetens begäran blev det alltså en repris och det visade sig att publiken räckte till två fullsatta shower på amfiteatern Stallhalla invid bryggeriet Stallhagen, i Finström, Åland. Stallhalla stod även som medproducent till produktionen tillsammans med Ålands projektkör.

Gänget från Tonfallet övade hela sommaren på egen hand för att friska upp minnet, med inspelade stämfiler sjungande i öronen under tiden man promenerade, klippte gräsmattan och solade. Till slut satt det, och man reste till Mariehamn där ett digert program väntade. Repetitioner, soundchecks och åter repetitioner väntade. För en amatör verkar musikerlivet verkligen inte vara någon dans på rosor, men allt var glömt efter den första konsertkvällen.

Projektkören består av ivriga sångare från hela Åland, men också från Stockholms- och Åbotrakten. De samlas med ojämna intervall för att öva till sina olika projekt. Det är ett sympatiskt gäng som tycks trivas bra tillsammans, och Tonfallet har fått hänga med i de större projekten som förstärkning. I den senaste produktionen medverkade också ungdomar från Ålands musikinstitut.

Dirigenten och producenten Johanna Grüssner är en av hemligheterna med projektens framgång. Hon har förmågan att locka fram glädjen och sånglusten hos alla körsångare. En kör är ju sist och slutligen ett instrument, och dirigenten är den som trakterar instrumentet. Grüssner är som dirigent en virtuos, med en tydlighet och glädje som smittar av sig till kören. Och det hörs på klangen.

Amfiteatern är krögaren Christian Ekströms förverkligade vision. Han önskade sig som barn en egen teater, som skulle rymma tusen personer. Stallhalla klarar 900 åhörare, men med den hundrahövdade kören, orkester och dansare, blev antalet personer i hans teater båda kvällarna över tusen, och det var nytt rekord för Stallhalla.

Amfiteatern är delvis byggd på tjärnen Stallhaga träsk, och består förutom åhörarplatser och scen av en landgång och ytterligare en stor flytande scen ute i tjärnen. Och visst var det en mäktig inramning till showen! Vartefter mörkret sänkte sig steg stämningen, för att kulminera i häftig pyroteknik, som precis ackompanjerade musikens takter. För pyrotekniken stod den mångfaldigt prisbelönte ålänningen Johan Holländer.

För körsångarna blev det en oförglömlig upplevelse att vara en del av denna happening. Att från den flytande scenen se hur publiken dansade med och svängde mobiltelefonernas lampor i takt med musiken. Att se hur spotlighten fångade in solisterna som, omgivna av nattflyn, förvandlades till rockstjärnor. Att låta sig skrämmas av den plötsligt uppblående pyrotekniken och känna hur scenen gungade i takt med låtarna. Och när Johanna Grüssner framförde Holmgårds arrangemang av Queenlåten "Who Wants to Live Forever" klädd i vitt, i ett blått ljus och omgiven av vita nattfjärilar som i ljusskenet såg ut som snöflingor, ja då var det magiskt! Och då var alla timmar av övning och väntande värt det. Då var det bara fantastiskt!

Gerd Holmström